

EDICIÓ D'OSONA I EL RIPOLLÈS

EL 9 NOU.CAT

LA GROSSA DE NADAL

Cent anys del 50047 a Ripoll

22-12-2014 | 8:00



L'expenedor dels bitllets de la grossa de Nadal amb un grup d'afortunats de la loteria, l'any 1914 a Ripoll. Al fons, un cartell amb el número premiat

Ruth Espuny L'any 1914 la grossa de Nadal va tocar a Ripoll, però la fortuna es va repartir a tota la comarca. El premi, 600.000 pessetes per dècim. La premsa de l'època recull moltes anècdotes d'aquella jornada.

El 22 de desembre de 1914 la sort va caure de ple a Ripoll. Hi va tocar la grossa de la loteria de Nadal gràcies al número 50047, que va ser molt repartit i també se'n van beneficiar altres pobles de la comarca com Camprodon, Sant Joan o Campdevàrol.

Concretament van tocar 6.000.000 de pessetes per sèrie i qui va tenir un dècim va guanyar 600.000 pessetes. El 50047 va ser venut a l'administració de loteria propietat de Dositeo Rosas, i Jaume Gurt va ser l'encarregat de vendre els números per venda ambulants. Es dona la curiositat que cap dels dos tenien el número premiat.

La premsa de l'època que es va fer ressò del premi de la loteria de Nadal, en el primer que coincidien és a lamentar-se que no hagués tocat a Barcelona. Però també que va ser molt repartida entre "gent humil", molts d'ells treballadors de fàbriques i de la línia del tren.

D'anècdotes n'hi ha un munt. Per exemple, al diari El Restaurador, en data de l'endemà d'haver tocat la grossa, explicava que dos regidors de l'Ajuntament de Ripoll, Josep Roig i Nicolàs Comes, tenien una participació d'una pesseta cadascun.

La Vanguardia va ser un dels diaris amb una crònica més detallada. Expliquen que a un veí de Planoles, Valentí Orriols, li van tocar 60.000 pessetes i que a l'assabentar-se es va desmaiar "i va trigar mitja hora per tornar en si". Moment que algú hagués pogut aprofitar per robar-li el dècim.

Explica també que diverses venedores "de gallina i verdures" tenien participacions i que el veí de Ripoll Joan Guitart, a part de tocar-li a ell, va donar dues participacions "a una jove que li va fer de parella al ball". El mateix diari narra el cas de dues noies: una que quan ho va saber va córrer cap a l'administració de loteria "per abraçar i petonejar el propietari", i l'altra, que era "criada", i que en el moment que li van dir que li havia tocat la loteria "portava una sopera a la taula i la va

llançar a l'aire".

Però el 50047 no va ser exclusiu per Ripoll, ja que de la capital de comarca va anar a parar a altres pobles. És el cas de Campdevàrol, on Valentí Fossas tenia un dècim i Pere Conill tenia diverses participacions de 5 pessetes cadascuna.

Un altre dels pobles més beneficiats va ser Camprodon. I és que tal com explica la revista La Montanya, va tocar a Can Pineda, una botiga d'embotits i queviures, que tenia dos dècims del 50047 comprats a Ripoll. El propietari de la botiga era Josep Terradellas, i va ser el que va guanyar més diners, gairebé 100.000 pessetes, "ja que, com és natural, era el que tenia la participació més grossa".

Tot i així, també va fer una mica més rics un munt de clients que tenien participacions de 5 i 10 rals. Un d'aquests beneficiats va ser Alfons Rigat, que amb els diners que li van tocar va construir l'Hotel Rigat, que avui en dia encara existeix com l'Hotel Camprodon.

La sort també va arribar fins al Bisaura; a Sant Quirze i a Montesquiu s'hi van repartir un centenar de participacions a una pesseta cadascuna, "totes entre gent molt humil". La Vanguardia se centra en dues anècdotes: la primera és que l'auxiliar de secretaria de l'Ajuntament de Sant Quirze, Feliu Seyós, va guanyar 12.000 pessetes.

L'altre cas és el d'una senyora, també de Sant Quirze, que havia comprat participacions a Ripoll i li van dir que el número que tenia era el de la grossa. El disgust, però, va venir poc després, quan va saber que el seu número no era el premiat "i va patir un síncope i es va veure obligada a estar-se al llit uns dies".

Per cert, la loteria també va servir per alguna obra de beneficència, com la casa bressol que es va construir a Ripoll, "per acollir els nens mentre els seus pares estan treballant", segons el Full Parroquial de Ripoll de l'agost de 1916.